

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2008. év február hó 28. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 12.B.482/2006/43. számú ítéletét ***helybenhagyja.***

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a börtönbüntetésbe ***beszámítja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 6.460 (hatezer-négyszázhatvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2007. február 26. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 12.B.482/2006/43. számú ítéletében a vádlott bűnösségét különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettében, kísérletében, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettében, 3 rb. csalás büntettében, 4 rb. közokirat-hamisítás büntettében - melyből 1 rendbelit bűnsegédként, 1 rendbelit társtettesként követett el - és 6 rb. magánokirat-hamisítás vétségében - melyből 1 rendbelit folytatólagosan követett el - állapította meg. A vádlottat ezért - halmazati büntetésül - 5 évi börtönbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a börtönbüntetésbe beszámította.

A II. r. vádlottat társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 2 év időtartamra próbára bocsátotta. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője fellebbezett a 6. és a 8. tényállási pontokban rögzített cselekmények miatt a bűnösség megállapítását sérelmezve felmentésért, egyebekben pedig a kiszabott büntetés enyhítése végett.

Az ítélet a II. r. vádlott tekintetében a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.406/2006/5. számú átiratában a Fővárosi Bíróság ítéletének I. r. vádlottal szemben történő helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla által a Be. 361. §-a alapján tartott nyilvános ülésen az ügyész nem vett részt. Az I. r. vádlott és védője az elsőfokú ítélet kihirdetését követően bejelentett fellebbezéseiket változatlan tartalommal fenntartották.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdésében és a Be. 349. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében kizárólag a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott tekintetében bírálta felül, őt érintően vizsgálta az elsőfokú ítélet rá vonatkozó valamennyi rendelkezését és az ítélet meghozatalát megelőző bírósági eljárást is.

Felülbírlata során a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság eljárása során a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartotta, az eljárás érdemére kiható eljárási szabálysértést nem követett el. Az ügyet kellően felderítette, az ügy elbírálását megalapozó releváns bizonyítékokat perrendszerűen a tárgyalás anyagává tette, majd azokat a logika szabályainak is megfelelően értékelte abból a szempontból, hogy melyekre alapítható a tényállás és melyekre nem. A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok törvényes mérlegelésével indokolási kötelezettségét is színvonalasan teljesítve megalapozott tényállást rögzített, mely az iratok tartalmával mindenben összhangban áll.

Az I. r. vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése a tényállás 6. és 8. pontjában rögzített cselekmény tekintetében a tényállás megállapítását támadta. Mindkét esetben a vádlott védekezése arra irányult, hogy az ügyletek nem az ő, hanem egy másik személy érdekkörében kötöttek, az Rt. hirdetési szolgáltatását a másik személy vette igénybe, illetve az Autókereskedelmi Kft.-től megvásárolt autóalkatrészek őhöz kerültek. A Fővárosi Ítéltábla a vádlott és védője álláspontját nem fogadta el, mivel a Fővárosi Bíróság e körben is a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok törvényes mérlegelésével állapította meg. Nemcsak e két tényállási ponttal kapcsolatban, hanem más vonatkozásában is észlelhető, hogy az I. r. vádlott védekezése az eljárás során több taktikai elemet tartalmazott, nem mindenben törekedett a valóság teljes feltárására, hanem előadását a bizonyítás menetéhez, a terhére felmerült bizonyítékokhoz igazította. Egyes körülmények elhallgatása némely tanú esetében is feltételezhető volt. Mindezek a körülmények azonban nem I. r. vádlott tevékenységét vonták kétségbe, hanem arra a lehetőségre utaltak, hogy esetlegesen az oldalán további személyek is rosszhiszemű magatartást tanúsítottak. Mindennek azonban I. r. vádlott felelőssége megítélése szempontjából jelentősége nincs, mivel az elsőfokú bíróság

precízen kimutatta, hogy valamennyi esetben, így a vitatott 6. és 8. tényállási pontnál is mely bizonyítékok alapján és miért bizonyítottak a vádlott terhére megállapítottak.

Mindebből következően I. r. vádlottnak és védőjének a felmentést célzó fellebbezése a tényállás 6. és 8. pontjában megállapított cselekmény kapcsán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amelyre a fellebbezési eljárásban lehetőség nincs, mivel az elsőfokú ítélet megalapozottsága esetén a másodfokú bíróságnak határozatát a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítéletben rögzített tényállásra kell alapítania.

Az elsőfokú ítélet tényállása a személyi részben pontosítandó annak érdekében, hogy a korábbi büntetés-végrehajtási adatok összhangba kerüljenek a jelen ügyben fogatosított előzetes fogvatartással. Az elsőfokú bírósági iratok között megtalálható hivatalos feljegyzés alapján az ítélőtábla megállapította, hogy az I. r. vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.1927/1999/81. számú ítéletével kiszabott és a Bicskei Városi Bíróság B.177/2004/14. számú ítéletével végrehajtani rendelt börtönbüntetéséből ténylegesen nem szabadult, feltételes szabadsága 2005. augusztus 30. napján esedékessé vált, de annak engedélyezését követően fogatba vették a Bicskei Városi Bíróság ítéletével kiszabott börtönbüntetést, melyből a vádlott szintén nem került szabadlábra, mivel a feltételes szabadság 2006. április 14-i hatályú engedélyezését követően ugyanazon a napon fogatba vették jelen ügybeni előzetes letartóztatását.

A megalapozott tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményeit az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette. Jogi álláspontja alátámasztásakor igényes indokolását adta az egyes cselekmények minősítésének, a vonatkozó bírói gyakorlatot is kellően figyelembe véve adta meg a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel alátámasztottan az egyes cselekmények jogi értékelésének indokait. A cselekmények minősítése valamennyi esetben kifogástalan és az indokolás is csak egyetlen vonatkozásban - igaz a leg súlyosabb fenyegetettségű cselekmény tekintetében - indokolt kiegészítést.

A tényállás 10. pontjában megállapított cselekménnyel kapcsolatban a Fővárosi Bíróság indokoltan kimutatja, hogy a vádlott jogtalan haszonszerzési céllal cselekedett, ennek érdekében tévedésbe ejtő magatartást tanúsított, mely kár okozására irányult. Álláspontja szerint azonban az okozati összefüggés külön indokolást nem igényelt, ezért az egyes rész-cselekmények összefüggését figyelmen kívül hagyta, és ez vezethetett a jogi indokolás körében a 10. tényállási pont kapcsán ahhoz a pontatlan megállapításhoz, hogy a vádlott szándéka a Gázművek vagyonának 90 millió forinttal csökkenésére fennállt. Precíz kifejtés hiányában ez a megfogalmazás a tényállásban rögzítettek figyelembe vétele mellett arra utal, hogy az elsőfokú bíróság elkövetési értéknek a vádlott által a Bank két külön fiókjában felvenni szándékozott 45-45 millió forintot tekinti, amiből az is következne, hogy a vádlott csalási cselekménye e tekintetben azért rekedt kísérleti szakban, mert az összesen 90 millió forint készpénzben részére történő átadására

nem került sor. Az okozati lánc rögzítése esetén viszont azt kellett volna megállapítani, hogy a vádlott a Bank alkalmazottját megtévesztette, amikor a Gázművek nevében 93 millió forint vonatkozásában hamis átutalási megbízást adott az érdekkörébe tartozó Bt. folyószámlája javára. A Bt. számlájára átutalásra azonban nem került sor, mivel a Bank alkalmazottja a Gázművek képviselőjével tisztázta, hogy ők átutalási megbízást nem adtak, ezért kezdeményezték a bankban a vádlott elfogását. A vádlott megtévesztő magatartásával oksági kapcsolatban álló vagyoni rendelkezés, amelyből a kár származott volna, az a 93 millió forintnak a Gázművek számlájáról a Bt. számlájára történt átutalása lett volna, amely ha megtörténik a csalás befejezett, mivel ezáltal a Gázműveknél a vagyonsökkenés beállt volna, ugyanakkor az átutalt összeg a vádlott számláján megjelent volna. Ebből következően a vádlott a kísérleti szakban rekedt cselekményét nem 90 millió, hanem 93 millió forint tekintetében valósította meg. A 90 millió forint felvétele - amely egyébként ugyancsak megghiúsult - az átutalást követően a már befejezett csalási cselekmény hasznának realizálását jelentette volna a készpénzzel rendelkezés formájában.

E kiegészítésen túlmenően az elsőfokú ítélet jogi értékelése és érvelése kifogástalan.

A büntetés kiszabását felülbírálv a Fővárosi Ítéltábla elfogadta a Fővárosi Bíróság álláspontját és egyetértett azzal, hogy az I. r. vádlott esetében a kiszabott büntetés mértéke meghatározásakor az enyhítő szakasz nem alkalmazható, ugyanakkor a büntetési tétel keretei között a törvényi minimumban meghatározott büntetéssel is elérhetők a büntetési célok. Az alapul szolgáló bűnösségi körülmények megjelölése az elsőfokú ítéletben megfelelő, a másodfokú bíróság nyomatékka utal arra, hogy a legsúlyosabb cselekmény kísérleti szakban maradt, és az hogy tényleges kár nem következett be, a cselekmények tárgyi súlya megítélésében a csökkentés irányába hat, ugyanakkor másik irányban nagy nyomatékka értékelendő, hogy a vádlott hosszú időn át készült a cselekmény elkövetésére és azt fondorlatosan igyekezett megvalósítani.

Összességében a vádlott cselekményei súlyának érékelése a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülmények megjelölése és mérlegelése mindenben megfelelő, ezért a Fővárosi Ítéltábla a vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésének sem adott helyt.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Bíróság ítéletének valamennyi rendelkezése törvényes és a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelmeket elutasítva a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján az I. r. vádlottal szemben helybenhagyta.

Az I. r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a jogerős ítélet meghozatalának időpontjáig folyamatosan előzetes fogvatartásban volt, ennek időtartamát a Fővárosi Ítéltábla a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezés a Be. 381. § (1) bekezdésének és a Be. 338 § (1) bekezdésének figyelembevételével történt.

B u d a p e s t, 2008. év február hó 28. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Fővárosi Bíróság 12.B.482/2006/43. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.B.110/2007/10. számú végzése folytán az I. r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év február hó 28. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hitelül:

tisztviselő